

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. **827/2012-OD-SPZ**

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: ods. M. K. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spis Okresního soudu v Hradci Králové sp. zn. 3 Pp 23/2012

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch odsouzeného M. K., nar. ... v ..., trvale bytem ..., adresa pro doručování ...,

stížnost pro porušení zákona

proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, jako soudu stížnostního, ze dne 27.4.2012 č.j. 12 To 171/2012-26, pokud jím byla podmíněně propuštěnému M. K. podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku stanovena zkušební doba v trvání 4 let.

Rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 26.5.2010 sp. zn. 4 T 49/2010 byl M. K. uznán vinným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1, 3 písm. b) tr. zákoníku a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců se zařazením pro výkon trestu do věznice s dohledem. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 29.7.2010. Dalším rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 26.1.2011 sp. zn. 16 T 168/2010 byl M. K. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. e) tr. zákoníku a za tento přečin a přečiny ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterými byl uznán vinným rozsudkem téhož soudu ze dne 3.11.2010 sp. zn. 1 T 94/2010, mu byl uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců do věznice s dohledem a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel v trvání 36 měsíců, a to za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Trutnově ze dne 3.11.2010 sp. zn. 1 T 94/2010. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 12.5.2011. Trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 5.3.2009, který byl obviněnému doručen dne 16.3.2009 a právní moci nabyl dne 25.3.2009, sp. zn. 4 T 33/2009 byl M. K. uznán vinným trestným

činem zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb., úč. do 31.12.2009, a byl mu uložen původně podmíněný trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, který byl následně usnesením téhož soudu ze dne 9.11.2011 nařízen odsouzenému k výkonu do věznice s dozorem. Trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 7.10.2009, který byl M. K. doručen dne 3.11.2009 a nabyl právní moci dne 12.11.2009, sp. zn. 4 T 159/2009 byl M. K. uznán vinným trestným činem zanedbání povinné výživy podle § 213 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb., úč. do 31.12.2009, a původně odsouzen k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, který mu byl usnesením téhož soudu ze dne 14.2.2012 přeměněn v nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 100 dní do věznice s dohledem. Usnesením Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 23.12.2011 sp. zn. 0 Nt 2016/2011 bylo rozhodnuto tak, že odsouzený uložené tresty vykoná ve věznici s dohledem.

Odsouzený M. K. byl do výkonu trestu odnětí svobody dodán orgány Policie ČR dne 14.10.2010 s tím, že konec trestu připadá na 23.7.2013.

Dne 2.3.2012 M. K. podal k Okresnímu soudu v Hradci Králové žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody.

O této žádosti odsouzeného posléze rozhodoval Okresní soud v Hradci Králové ve veřejném zasedání dne 23.3.2012 pod sp. zn. 3 PP 23/2012 za přítomnosti odsouzeného M. K. a za účasti státní zástupkyně, v němž provedl potřebné důkazy a po jejich vyhodnocení vyhlásil téhož dne pod sp. zn. 3 PP 23/2012 usnesení, kterým podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku žádost odsouzeného M. K. o podmíněné propuštění z výkonu trestů odnětí svobody uložených mu rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 26.5.2010 sp. zn. 4 T 49/2010, rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 26.1.2011 sp. zn. 16 T 168/2010, trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 5.3.2009 sp. zn. 4 T 33/2009 ve spojení s usnesením téhož soudu a téže spisové značky ze dne 9.11.2011, a trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 7.10.2009 sp. zn. 4 T 159/2009 ve spojení s usnesením téhož soudu a téže spisové značky ze dne 14.02.2012 zamítl.

Proti tomuto usnesení podal M. K. ihned po jeho vyhlášení do protokolu stížnost, o které rozhodl Krajský soud v Hradci Králové v neveřejném zasedání usnesením ze dne 27.4.2012 sp. zn. 12 To 171/2012 tak, že z podnětu stížnosti odsouzeného napadené usnesení nalézacího soudu ze dne 23.3.2012 sp. zn. 3 PP 23/2012 podle § 149 odst. 1 písm. a) tr. řádu zrušil a sám nově rozhodl, že se podle § 88 odst. 1 písm. a) tr. řádu odsouzený M. K. podmíněně propouští z výkonu trestů odnětí svobody uložených mu rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 26.5.2010 sp. zn. 4 T 49/2010, rozsudkem Okresního soudu v Trutnově ze dne 26.1.2011 sp. zn. 16 T 168/2010, trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 5.3.2009 sp. zn. 4 T 33/2009 ve spojení s usnesením téhož soudu a téže spisové značky ze dne 9.11.2011 a trestním příkazem Okresního soudu v Trutnově ze dne 7.10.2009 sp. zn. 4 T 159/2009 ve spojení s usnesením téhož soudu a téže spisové značky ze dne 14.2.2012. Současně krajský soud dalším výrokem stanovil podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku odsouzenému zkušební dobu v trvání 4 let a zároveň nad ním vyslovil dohled v rozsahu ustanovení § 49 až § 51 tr. zákoníku.

Krajský soud své rozhodnutí odůvodnil v podstatě tím, že na rozdíl od okresního soudu dospěl k závěru, že odsouzený M. K. splnil podmínky stanovené v § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Vykonal totiž více než polovinu z uložených trestů, nemá výchovné problémy, plní program zacházení, nebyl kázeňsky trestán, ale naopak byl opakovaně kázeňsky odměněn, je zařazen do I. přístupné skupiny vnitřní diferenciací a k jeho žádosti o podmíněné propuštění se připojil ředitel věznice. Odsouzený sice sám dobrovolně nenastoupil do výkonu trestu, v němž se nachází poprvé, k čemuž je rovněž třeba přihlídnout i při rozhodování o podmíněném propuštění,

avšak svým vzorným přístupem k výkonu trestu prokázal polepšení a odčinil tak i výše zmiňovaný nedostatek. Odsouzený trestnou činností přiznává, deklaruje snahu dlužné výživné splatit a žít řádným životem, má dobré rodinné zázemí. Tyto faktory pak podle názoru krajského soudu vykazují znaky pro úspěšné začlenění odsouzeného do společnosti. Délku stanovené zkušební doby při podmíněném propuštění krajský soud blíže nezdůvodnil, pouze poukázal na délku nevykonaného trestu. S ohledem na charakter trestné činnosti a nutnosti sledování jeho způsobu života stanovil nad odsouzeným dohled probačního úředníka.

Na základě příkazu Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27.4.2012 byl odsouzený M. K. téhož dne podmíněně propuštěn na svobodu.

Podle § 89 odst. 1 tr. zákoníku při podmíněném propuštění stanoví soud zkušební dobu u odsouzených za přečin až na 3 roky a u odsouzených za zločin na 1 rok až 7 let; zkušební doba počíná podmíněným propuštěním odsouzeného na svobodu.

Podle § 14 odst. 2 tr. zákoníku jsou přečiny všechny nedbalostní trestné činy a ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby do 5 let.

Podle § 14 odst. 3 tr. zákoníku jsou zločiny všechny trestné činy, které nejsou podle zákona přečiny.

Podle § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle ust. § 147 odst. 1 tr. řádu při rozhodování o stížnosti přezkoumá nadřízený orgán a) správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel podat stížnost, a b) řízení předcházející napadenému usnesení.

Těmito zákonnými ustanoveními se Krajský soud v Hradci Králové při svém rozhodování v rámci řízení o stížnosti odsouzeného M. K. důsledně neřídil.

Krajský soud důvodně shledal v případě M. K. existenci podmínek pro podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, ale v rozporu s ustanovením § 89 odst. 1 tr. zákoníku stanovil odsouzenému při podmíněném propuštění zkušební dobu na 4 roky. Správně měl odsouzenému M. K. stanovit zkušební dobu maximálně do 3 let, neboť jmenovaný byl shora citovanými soudními rozhodnutími odsouzen toliko za přečiny, resp. trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby do 5 let. Rozhodnutím krajského soudu, který odsouzenému stanovil zkušební dobu při podmíněném propuštění z výkonu trestu nad zákonem stanovený limit, byl v neprospěch odsouzeného M. K. porušen zákon.

Výrok o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu včetně výroku o vyslovení dohledu nad podmíněně propuštěným odsouzeným v rozsahu ustanovení § 49 až § 51 tr. zákoníku považuji za správný a zákonný.

Po posouzení všech shora uvedených skutečností proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27.4.2012 č.j. 12 To 171/2012-26 byl v neprospěch odsouzeného M. K. porušen zákon v ust. § 147 odst. 1 a § 2 odst. 6 tr. řádu ve vztahu k ust. § 89 odst. 1 tr. zákoníku, a to v té části jeho výroku, kterým byla M. K. při podmíněném propuštění stanovena zkušební doba v trvání 4 let;
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušil napadené usnesení v té části jeho výroku, kterým byla M. K. v rozporu se zákonem stanovena zkušební doba podmíněného propuštění, a
3. dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu, event. podle § 271 odst. 1 tr. řádu.

Nejvyšší soud vyhověl dne 15.1.2013 pod sp. zn. [7 Tz 95/2012](#)